

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

MARKANTE FACETTEN

Repercussies naar aanleiding van het rapport van de staatscommissie-De Vreeze (IX)

door **A. P. N. de Groot, arts, voorzitter**
Vereniging tegen de Kwakzalverij

De Staatscommissie Medische Beroeps-
uitoefening hecht kennelijk zéér veel waar-
de aan de **figuur van de titelbescherming**.

Op pagina 35 van haar rapport om-
schrijft ze dit als volgt:

„In een stelsel, waarbij de individuele
gezondheidszorg — buiten de voorbehou-
den gebieden — in beginsel vrij is, vervult
de titelbescherming, zoals reeds betoogd,
een nog essentiële functie dan in het
huidige verbodstelsel het geval is”.

Daarmede wordt beleden, dat de titel-
bescherming naar haar mening in het hui-
dige — integrale — verbodstelsel **een**
essentiële functie zou vervullen. Ze geeft
hierdoor duidelijk blijk **niet te doorzien**,
dat in de praktijk van dit laatste **geen**
sprake kan zijn. Ze beseft klaarblijkelijk
niet, dat een **ontoereikende redactie** van
de betreffende wettelijke bepalingen er
de schuld van is, dat voor **meerdere stu-**
dierichtingen slechts één algemene titel
geldt: die van DOCTOR.

De Staatscommissie-de Vreeze igno-
reert, dat — wil een **titelbescherming vol-**
ledig tot haar recht komen — aan het
Doctor-tout-court de **FACULTEIT**, waaraan
deze ere-benaming is behaald, onverbre-
kelijk moet worden verbonden.

Door het ontbreken van deze — ver-
duidelijkende — toevoeging kan tot op
heden voor geen enkele van de in aan-
merking komende studie-richtingen iets te-
recht komen van een **doeltreffende be-**
scherming. De medische professie onder-
vindt hiervan verreweg de grootste over-
last: het argeloze publiek vereenzelvt
de gesimplificeerde titel van Dr.-zonder-
meer met het gangbare begrip van „dok-
ter” als geneesheer.

Frustraties, waarbij doctores in de eco-
nomie, sociale wetenschappen, letteren
en wijsbegeerte abusievelijk door niet-
terzake-kundigen voor onvervalste ge-
neesheren worden aangezien, kunnen

door bovenvermelde — verduidelijkende
— toevoeging worden voorkomen.

PRAEDICAAT ARTS

Deze toevoeging moet tē dwingender
worden geacht omdat in het huidige bestel
de tendens om **te strooien met minder**
waardevolle titulatuur hals over kop toe-
neemt. De **trend om wetenschappelijk**
niet volledig afgestudeerde doctorandi
tegenover derden toch **een zekere status**
aan te smeren, werkt niet alleen verwar-
rend, maar bovenal in bepaalde gevallen
denigrerend. Als een — niet gepromoveer-
de — geneesheer met voorbedachten
rade wordt aangeduid als „Drs.” zonder
toevoeging van het praedicaat „arts”,
wordt hem **onrecht aangedaan**.

Studerenden, die met succes het docto-
raal examen hebben afgelegd, mogen zich
toeien met de titel Doctorandus (Drs.).
Bij meerdere studie-richtingen is dan te-
vens het moment bereikt, waarop een aan-
vang mag worden gemaakt met de uitoe-
fening van het gekozen beroep. **Niet aldus**
voor een student in de medicijnen. Deze
dient zich nog minstens twee jaren **prak-**
tisch te bekwamen alvorens hem het voor-
recht wordt beschoren als arts op te mo-
gen treden. Dit betekent, dat de titel
„arts” slaat op een ambtsvervuller, die
méér heeft gepresteerd dan het epitheton
„Drs.” openbaart. Zijn waardigheid wordt
derhalve geweld aangedaan als hij slechts
wordt aangeduid met de titel „Drs.” zon-
der toevoeging van zijn staat als arts.

Niet alleen met betrekking tot **alle an-**
dere oorzaken van het falen der kwak-
zalverij-bestrijding en de **verslappende**
maatregelen, voorgesteld in het rapport
van de Staatscommissie-de Vreeze zouden
wij zowel de Kon. Ned. Mij. tot bevoor-
dering der Geneeskunst als het Staatstoe-
zicht op de Volksgezondheid een dringend
CAVEANT CONSULES willen toeroepen,

maar ook met het oog op het, boven uit-
eengezette, **verwaarlozen van de titelbe-**
scherming.

Hoe funest zelfs dit laatste, kleine, on-
derdeel de optimale gezondheidsZORG
kan benadelen, moge worden geaccentue-
erd door de volgende historische gebeur-
tenissen.

TENHAEFF

Degeen, die naar onze mening **persoon-**
lijk het meest debet moet worden geacht
aan de **uitbreiding van de chaos** inzake
de kwakzalverij-bestrijding, is wel Prof.
Dr. W. H. C. Tenhaeff. Tot deze conclusie
moet wel worden gekomen als de weten-
schappelijke wordingsgeschiedenis van
genoemde zéér bijzondere oud-bijzonder
Hoogleraar in de Parapsychologie nuchter
wordt nageplozen.

Reeds als adolescent kreeg hij **belang-**
stelling voor het mediamieke. Door zelf-
„studie” in zijn vrije tijd achtte hij zich al
op jeugdige leeftijd bekwaam om — als
autodidact — niet alleen populaire ge-
schriften op het gebied van de parapsy-
chologie te kunnen publiceren, maar zelfs
(kwasi) wetenschappelijke verhandelingen.

Zijn **studie in de psychologie** begon hij
— op latere leeftijd — in 1925. Hij pro-
moveerde in 1933 bij de faculteit der let-
teren en wijsbegeerte, waarvan de psy-
chologie een subfaculteit was. In datzelfde
jaar werd hij bij die studierichting **pri-**
vaat docent in de parapsychologie.

In 1953 werd hem — door toedoen van
de Ned. Ver. voor Psychical Research —
de functie van **Bijzonder Hoogleraar in de**
Parapsychologie toegedacht.

Tot zover in het kort zijn wetenschap-
pelijke loopbaan.

Als feiten, die nodig aan de vergetel-
heid moeten worden ontruikt, moge het
volgende dienen.

In 1928 richtte de **student** Tenhaeff —
samen met de zenuwarts Dr. P. A. Dietz —
het Tijdschrift voor Parapsychologie op,
welk blad later tot klankbord van genoem-

VERVOLG OP BLZ. 44

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoediging is KWAKZALVERIJ

BLZ. 43

VERVOLG VAN BLZ. 43

de Ned. Ver. voor Psychical Research werd uitgeroepen.

In diezelfde jaren werd de student W. H. C. Tenhaeff uitverkoren tot Secretaris van die Vereniging.

Na zijn benoeming tot Privaat-docent ging hij — als Dr. W. H. C. Tenhaeff — een groot aantal lezingen houden ter popularisering van de parapsychologie. Hij zette deze reeks voort toen hij tot Bijzonder Hoogleraar was benoemd.

ARGELOOS

Deze lezingen, gehouden door het gehele land, trokken — door het uitzonderlijke van het onderwerp — overal een zéér groot aantal toehoorders. Het **argeloze publiek van tal van Afdelingen** van: Volksuniversiteit, Nut van 't Algemeen, Ned. Ver. van Huisvrouwen, en van de Ned. Bond van Plattelandsvrouwen vergaapte zich — om het zalig griezelige ervan — nieuwsgierig aan het voorgedragene. Het besefte daarbij niet, dat de **autoriteit van de wetenschappelijke titel** van deze geleerde spreker op hen een zodanig fascinerende indruk maakte, dat:

1. **uitlatingen, die van weinig kritische zin getuigden**, er als koek bij hen ingingen, noch, dat
2. **veronderstellingen en halve waarheden** — met aplomb als vaststaande feiten geponeerd — grif als orakels werden aanvaard.

Het houden van lezingen voor groepen als bovenvermeld moge voor een wetenschapsman als onbetamelijk worden aanzien, met het oog op zijn financiële omstandigheden **m o e s t** de DOCTOR in de letteren en wijsbegeerte dit wel doen. Wat hij echter — als NIET-MEDICUS — nimmer had mogen — noch moeten — doen, was **voordrachten over — vermeende — geneeskundige kwaliteiten** van onbevoegden te houden.

Door regelmatig met zijn adept Gerard Croiset Sr. — en een aanvechtbare film over diens would-be „geneeskundige successen” — de boer op te gaan heeft Zijn Hooggeleerde landelijk het **inzicht in een juiste gezondheidsZORG ten eerste geschaad**. Een wel hoogst kwalijke zaak, omdat hij door zijn — niets kwaad vermoedende — toehoorders **abusievelijk voor een zéér kundige „dokter” werd aangezien**.

Zijn ophemelen van de — alom befaamde — helderziende Gerard Croiset Sr. tot „bonafide genezer” sloeg steeds geweldig in en bezorgde de Bijzonder Hoogleraar overal in den lande grote faam.

EEN FLOP

Door deze successen bij het plattelandspubliek werd hij als het ware **gebiologeerd en werd zijn ijdelheid ten eerste ge-**

streeld. Hierdoor — en door zijn **weinig kritische zin** — vatte hij de euvele moed zijn — funeste — redeneringen OOK te durven gaan houden tegenover deskundige toehoorders.

Hij verstoutte zich n.l. de gezamenlijke Afdelingen Haarlem en Kennemerland van de Kon. Ned. Mij. tot bevordering der Geneeskunst op zo'n voordracht te vergasten.

Daarbij demonstreerde hij:

- a. het werken van zijn pupil Gerard Croiset Sr. ten opzichte van een viertal van diens „klanten”, lijdende aan verlammingen aan armen en/of benen en
 - b. de — beruchte — film over de kwaliteiten van deze „begenadigde paragnost”.
1. **De lezing** van de Bijzonder Hoogleraar als zodanig — op de van hem bekende demagogische wijze gehouden — **werd tegenover de schare deskundigen een flop**.
 2. De manipulaties met zijn „klanten” leverden de would-be „genezer” eenzelfde droeve lot. Staande **vóór** zijn slachtoffers veroorzaakte hij **m e t** (hetgeen niet hetzelfde is als **d o o r**!!) zijn manualen lichte trillingen in de verlamde ledematen. Toen hij — geplaatst **achter** zijn objecten — poogde dezelfde resultaten te boeken, mislukte dit volkomen. Bij een enkele „klant” trilde de verlamde extremitet reeds **vóór** de figurant maar enige activiteit had ontplooid, bij een andere daarentegen kwam pas enige tijd **nà** het in actie komen van de „genezer” een trilling tot stand.
 3. Nader onderzoek van elke „klant” afzonderlijk door een andere neuroloog, leverde de **uniforme uitspraak** van deze vier deskundigen op, dat de bewegingen in de verlamde extremiteten **n i e t** waren veroorzaakt door enigerlei optreden van de paragnost. Door diens „handelingen” was er aan de verlamde spieren generlei verbetering opgetreden, de — gezonde — antagonist bleken door hun samentrekkingen de — lichte — trillingsbewegingen te hebben veroorzaakt
 4. De **vertoonde film** bleek op meerdere plaatsen aan mystificaties onderhevig. Toen om deze reden tenslotte — nadat ongeveer drie-kwart van de film was afgedraaid — verzocht werd te stoppen om het laatst vertoonde gedeelte nogmaals, maar dan in langzamer tempo, af te draaien, werd er een abrupt einde aan de vertoning gemaakt onder het — voorgewende — motief, dat het reeds **tè** laat zou zijn geworden. **Een — psychologisch — héél weldoordachte handeling!!**

VOLKOMEN FOUT

Uit deze — door hem niet van te voren doorziene — ervaring heeft Prof. dr. W.

H. C. Tenhaeff zijn conclusie getrokken. Voor zover ons bekend is hij nadien nimmer meer voor het front gekomen met de onbevoegde Croiset Sr. en diens gewraakte film. Bovendien heeft hij zich nadien beijverd den volke kond te doen zich **van ieder uitoefenen der geneeskunst door een onbevoegde te distantieren**. Een zéér te loven instelling, die echter pas is gekomen **nadat reeds onnoemelijk veel kwaad** aan de gezondheidsZORG was toegebracht.

Naast de openbaring van zijn distantieering is Zijn Hooggeleerde — uit menselijke en morele overwegingen — verplicht alles te doen om **zijn misslagen tegenover de gezondheidsZORG** voor zover mogelijk alsnog **te redresseren**. Hij kan zich pas van zijn schuld in dezen ontheven achten als hij — duidelijk voor heel het Nederlandse volk — erkent in al zijn voordrachten over „geneeskundige kwaliteiten” van onbevoegden **volkomen fout te zijn geweest!!**

Mogen bovenstaande — nader omschreven — nadelige gevolgen van een onvoldoend doordachte redactie van wettelijke bepalingen de betreffende Overheid **tot ernstige bezinning in dezen aanzetten**.

II

DOCTOR PER POST

Na deze uitvoerige bespreking omtrent ernstig nadeel voor de Volksgezondheid bij legaal gebruik van wettelijke bepalingen inzake titelbescherming nu nog een paar overtredingen hiervan, waarbij **verantwoordelijke functionarissen in gebreke zijn gebleven**.

1. De heer J. F. de Cock liefhebberde op zijn manier een jaartje in de psychologie. Daarna schreef hij (ergens uit over?) een verhaaltje en zond dit — als proefschrift — met een flinke som gelds naar een — particuliere — „University” in Amerika. Per omgaande ontving hij daarop een — hier te lande onwettige — oorkonde als DOCTOR in de psychologie.

Met deze gekochte — waardeloze — titel propageerde hij in allerlei media (o.a. Libelle, 1 maart 1959) zijn „Instituut Enorga Dr. Jos. de Cock”.

Tijdens een strafzaak (april 1962) wegens een ernstig vermogensdelict merkte een controleur van de fiscale recherche op: zich af te vragen of verdachte wel in het bezit was van het „eredoctoraat”. Terrecht merkte de president van de Rechtbank op, dat dit met de strafzaak als zodanig niets te maken had. Maar achteraf is gebleken, dat zijn Edelachtbare — na kennis te hebben genomen van dit delict — in **gebreke is gebleven deze kwalijke kwestie door te geven** aan de betreffende bevoegde instantie. Daar laatstgenoemde bovendien niet op systematische en gerichte wijze delicten liet opsporen, bleef een vervolgen wegens onwettig voeren van een titel achterwege.

De heer J. SINJEWEL, weet-u-wel, voelt zich een medium van een hogere macht

J. SINJEWEL, EEN VIJFTIGER, behoort tot de groten in het vak. Hij heeft maar liefst drie praktijken: in het Brabantse Boekel, in het even Brabantse Mill en in het Duitse Neuss. Onlangs vierde hij zijn zilveren jubileum als „paranormaal genezer”, vertelde Brabants Dagblad en de journalist Mart van Heijningen schreef een uitgebreid artikel over deze wonderdoener. Sinjewel is in Den Helder of mensen als de psycho-diagnost (astro-begonnen, nadat hij geïnspireerd werd do evoeen) Jack F. Chandu, door de artiestloog in goeden doen, moeten wij er aan to Maloïtz, die hij in de oorlog als onderduiker leerde kennen en door artikelen van de journalist Bijlsma over paranormale onderwerpen.

ALS PSYCHOTECHNICUS WAS Sinjewel in dienst van de Kon. Marine. Na de oorlog werkte hij een tijd lang als hulprechercheur te Alkmaar. De recherche in die stad zou toen — het verhaal is van Sinjewel — geregeld paranormaal begaafden te hulp hebben geroepen voor het oplossen van misdrijven... Sinjewel, die een streng dieet volgt en niet rookt of drinkt (om zich 100 pct aan het paranormale te kunnen wijden...) begon zijn praktijk als beroepsgenezer in Den Helder, waar hij in de zomermaanden ook Duitse toeristen „hielp”. Al spoedig had hij in Neuss bij Düsseldorf een eigen praktijk, ja, hij vloog naderhand zelfs vaak naar Frankfort.

Witgekleurde bungalow

TOEN DE AUTORITTEN van Den Helder naar Neuss hem te vermoeiend werden betrok Sinjewel in Boekel een bungalow. Daarover schrijft Mart van Heijningen: „Langs de weg tussen Boekel

en Erp, nog juist op het grondgebied van Boekel, ligt, verscholen tussen weelderig struikgewas een witgekleurde bungalow. Vele Boekelaren bekijken dit huis met gemengde gevoelens. Daar woont immers „dieën strijkerd”, of „den wonderdokter”. Elke dinsdagochtend staan er lange rijen auto's voor de poort van mensen, die hun „behandeling komen halen”.

Sinjewel gebruikt de term magnetiseur niet met betrekking tot zichzelf. Die term vindt hij „besmeurd”. Hij is een paranormaal genezer. Voor zijn „praktijk” heeft hij een speciaal huisje op het erf laten bouwen, dat verdeeld is in een wachtkamer en een behandelkamer.

Zijn klanten vormen een zeer gemêleerd publiek. Volgens de journalist van Brabants Dagblad springt een bepaalde groep er duidelijk uit; verscheidene van Sinjewels patiënten komen uit academische kringen en zelfs uit de medische wereld. Zo zou een orthopedisch chirurg al geruime tijd onder behandeling van Sinjewel

staan en naar zijn zeggen met duidelijk resultaat.

Vijftig in twee uur

DE BEHANDELING GAAT vlug in zijn werk — tussen negen en elf uur op zo'n dinsdagochtend behandelt Sinjewel circa vijftig mensen. En dan is het nog niet afgelopen. Uit brieven blijkt dat Sinjewel vooral nerveuze aandoeningen zou genezen: reumatische pijnen, migraine, incidentele hoofdpijnen, zenuwontstekingen, eczeem.

Maar hij zou ook nog opzienbarende zaken doen als „het behandelen van een kankergezwell, dat na een jaar tot een minimum werd gereduceerd”. Door middel van heilmagnetisme zou hij een oogziekte binnen drie maanden hebben genezen, een feit waarin twee specialisten en een huisarts niet zouden zijn geslaagd...

Sinjewel — niet al te bescheiden — rekent zichzelf tot de bonafide genezers. Hij is niet mals in zijn oordeel over de vereniging van paranormaal begaafden, waarmee hij vermoedelijk de „Nederlandse Werkgroep van Paranormale Genezers”, de NWP bedoelt. Die is volgens hem vergeven met kwakzalvers, die tegen woekerprijzen drankjes en kruiden verschaffen waarvan het de vraag is of ze niet schadelijk werken. (Zo hoort men nog eens wat! red. MtdK).

Geen geneesmiddelen

SINJEWEL ZELF MAAKT bij zijn paranormale behandeling geen gebruik van geneesmiddelen of van wat daarop moet lijken. Hij geeft ook als zijn oordeel te kennen dat paranormale genezers een verlengstuk en geen vervanging van de gekwalificeerde medici zijn.

Tot slot nog deze passages uit het artikel in het Brabants Dagblad: „De heer Sinjewel voelt zich medium van een hogere macht. Hij gelooft dat hij de kracht van God krijgt. (...) Dat al dergelijke paranormale genezingen op suggestie berusten, verwerpt hij. Behandelingen bij kinderen en genezingen van kankergezwellen bewijzen volgens hem het tegendeel. De heer Sinjewel voorziet een rooskleuriger toekomst voor de paranormale geneeswijze, vooral ook omdat de medische wereld dit verschijnsel begint te erkennen (zo maakt de heer Sinjewel zichzelf wijs, al zal hij natuurlijk wel goed geluisterd hebben naar prof. De Vreeze c.a.! red. MtdK). Voor dat de paranormale genezers een eigen plaats innemen in de gezondheidszorg zullen echter veel kwakzalvers moeten verdwijnen”, oordeelt Sinjewel. Weet-u-wel: zelf kwakzalverend met kankergezwellen...

„Haarkundige” getooid met gekochte titel „doctor”

VERVOLG VAN BLZ. 44

2. De onbevoegde C. L. A. van Uden stichtte enige jaren na de bevrijding — na zijn ontslag uit detentie — met enige lotgenoten (kappers en artsen) een instituut, later omgezet in het „Ned. Genootschap voor Huid- en Haarhygiëne”. Dit instituut verzorgt een cursus „wetenschappelijke haarverzorging”, waarbij onbevoegd uitoefenen der geneeskunst — door het geven van injecties en inwrijvingen met hormonen — mede wordt „onderwezen”.

De directeur, de — zich noemende — cosmetoloog, C. L. A. van Uden, achtte het — voor zijn decorum — gewenst een titel aan te kopen. Hij deed dat voor goed geld in het buitenland en werd op deze wijze gehonoreerd met de titel van DOCTOR (in de economie). De cursisten van zijn „opleiding” haarverzorging zien in hem sindsdien een bevoegd „geneesheer”. Dit kwam openlijk aan het licht, toen in 1960 een kapper uit Deventer zich voor de kantonrechter had te verantwoorden wegens onbevoegd uitoefenen der geneeskunst. Bij zijn verdediging merkte

de verdachte op een cursus „aesthetische chirurgie” te hebben gevolgd onder leiding van DOKTER van Uden.

Hoewel de kantonrechter hier op het spoor werd gezet van een overtreding inzake de wettelijke bepalingen ten bate van de titelbescherming liet hij na de — in dit opzicht verantwoordelijke — functionaris van het delict in kennis te stellen.

Uit beide bovenvermelde voorvallen moge blijken, dat, op het punt van behartiging van de belangen van de Volksgezondheid, officiële instanties generlei contact met elkaar onderhouden. Dit gebrek aan samenwerking zou al een heel stuk kunnen worden verbeterd indien zou kunnen worden besloten bij ELKE strafzitting wegens onbevoegd uitoefenen der Geneeskunst een Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezond als getuige-deskundige te doen optreden.

De Vereniging tegen de Kwakzalverij wil er bij de verantwoordelijke autoriteiten nogmaals dringend op wijzen hoezeer — ten bate van een welbegrepen gezondheidsZORG — een dergelijke maatregel noodzakelijk is.

**LEDEN,
WERFT LEDEN!**

GEEN KAAS VAN GEGETEN



De Delftse advocaat mr. C. F. M. van Vliet is voor een studie van het medisch tuchtrecht bekroond met de Van Landskroon Schoutenprijs. De heer

Van Vliet pleit er voor, dat iedere medische tuchtrechtspraak met weglating van alle namen en andere gegevens, die de identiteit kunnen onthullen, in door het betreffende tuchtcollege aan te wijzen tijdschriften openbaar wordt gemaakt.

De heer Van Vliet, aldus Theo Jongedijk in de Delftse Courant, staat niet afwijzend ten aanzien van de staatscommissie-de Vreeze om „de wetgeving aan te passen aan de huidige praktijk, hetgeen dan betekent dat ook de ongekwalificeerden zich legaal mogen bewegen op het vrije gebied der geneeskunst, dat ook wel eens met kwakzalverij wordt aangeduid”.

Daarbij blijft het niet.

De jeugdige mr. Van Vliet blijkt hoege-naamd geen kaas gegeten te hebben van de zaak waarover hij zijn oordeel zo boud uitsprekt. Want wat vindt deze jurist van de kwakzalverij? „Het woord kwakzalverij vindt de heer Van Vliet vaak overdreven: Er zijn mensen die er baat bij vinden. Daarnaast zijn er, afgezien van enige spectaculaire gevallen, slechts weinig gevallen bekend dat schade zou zijn ondervonden. Veelal wordt gebruik gemaakt van onschuldige middelen die gewoon bij drogist en apotheker verkrijgbaar zijn”.

„Slechts weinig gevallen bekend dat schade zou zijn ondervonden?” De heer Van Vliet had eens even moeten informeren bij de Vereniging tegen de Kwakzalverij en in elk geval de moeite eens moeten nemen de artikelenserie door te nemen die onze voorzitter onder de titel Markante facetten schrijft over de voorstellen van de staatscommissie-de Vreeze. Dan had hij dit luchtig babbelen over de kwakzalverij zo in de geest van — och, een enkele keer gaat het wel eens fout, nietwaar, maar overigens... — binnen de omheining van zijn tanden gehouden.

Prof. dr. W. H. C. Tenhaeff is nog altijd op pad: zo voerde hij onlangs het woord voor de Haarlemse studievereniging voor psychical research en wel in het Coornhertlyceum. Onderwerp: „Contact met paranormaal begaafden”.

Oorwrijfmethode

Een acupunctuur-beoefenaar in het Amerikaanse Los Angeles heeft, zo lezen wij in het Nieuwsblad van het Noorden, een heel aparte methode ontwikkeld om slank te worden. Men behoeft daartoe alleen maar bij tijd en wijle aan zijn oor te wrijven. Naalden komen er zelfs niet aan te pas!

De afslanktechniek van dr. Lester Sacks bestaat uit het bevestigen van stalen krammetjes aan een binnenrand van het oor. Wanneer zijn patiënten zich hongerig voelen, hoeven zij slechts langs de krammetjes te wrijven waarna een verzadigd gevoel in de maag ontstaat.

De arts, die in Groot-Brittannië acupunctuur studeerde, zegt dat iemand op deze wijze 3,5 tot 5,5 kg aan gewicht per maand kan verliezen. De krammetjes blijven 12 weken in het oor.

„Wij weten niet precies hoe het werkt”, zegt dr. Sacks. „Wij geloven dat er een verbinding bestaat tussen bepaalde punten van het oor en de hypothalamus, een onderdeel van de tussenhersenen dat regicentra bevat. Een daarvan brengt een reactie van het zenuwstelsel teweeg die de maag uitzet en een gevoel van verzadiging geeft”.

De acupuncturist ontwikkelde zijn methode twee jaar geleden als middel om verslaafden van de heroïne af te helpen. Hij geeft nu regelmatig lezingen voor andere artsen in zijn kliniek in Torrance, een voorstad van Los Angeles, en zegt dat zijn denkbeelden veld winnen in heel Amerika.

Een bijverschijnsel van zijn methode noemde hij dat het de libido schijnt te kunnen vergroten.

In de Kosmos, aan de Prins Hendrikade te Amsterdam, zijn deze herfst cursussen (voor beginners en voor gevorderden!) met de weidse titel van „Psychastrology course”. Deze cursussen in de astrologie worden in het Engels gegeven door ene Richard Lamm.

Het weekblad „Deze week” is ter ziele. De uitgevers, Elsevier en de Ned. Dagblad Unie moeten er dik aan hebben verloren. Had astroloog Jack Chandu, die aan het blad zijn medewerking verleende, hen dat niet uit de sterren duidelijk kunnen maken?

Kuren met merriemelk

het 'm doen in een geneeswijze, die gepropageerd wordt door een Duits kuurcentrum gevestigd in Waldbrunn-Waldkatzenbach in het Hoge Odenwald. Dat heet, met zo'n typische lange Duitse naam, het „Stutenmilch-Regenerationszentrum”. De heilzame werking van verse merriemelk zou door de man, die het kuurcentrum is begonnen, de arts dr. E. Hartmann, zijn waargenomen in oostelijke landen.

Men behoeft echter voor een dergelijke kuur nu niet direct ziek te zijn — de merriemelk is ook geschikt voor een algemene conditieverbetering. De gasten — het woord patiënten past hier niet zo goed bij — kunnen behalve paardrijden en in paard-en-wagen tochtjes maken in de omgeving ook massages krijgen, eventueel onderwatermassages. En in het kuurpension zum Adler kan men na alle merriemelk toch ook een glaasje andersoortig vocht tot zich nemen in de Ruiterkamer of, om nog eens een mooi Duits woord te gebruiken, in de „urwüchsigen” boerenkamer.

Paranormaal in Emmen

DE BEWONERS VAN de gemeente Emmen behoeven niet te wanhopen. Ook hen blijft de paranormale propaganda niet bespaard. Zo heeft J. van Ommen, die „de gave heeft” en dat, of all places nog wel in Klazienaveen, het woord gevoerd op een informatieve bijeenkomst, zoals dat heet, in Ichtus te Emmermeer. Er waren volgens de Emmer Courant wel 200 bezoekers die, aldus de krant, „niet bedrogen uitkwamen!”

„Aan de hand van foto's, die aan het begin van de avond ingeleverd moesten wisten zij (de paranormalen) in vrijwel alle gevallen precies te vertellen wat de kwalen, levensomstandigheden en karakters van de mensen waren”. Dat zal dan wel in zeer algemene termen zijn geweest, vermoeden wij zo. De avond was georganiseerd door de Nederlandse Fusie van paranormale en natuurgenezers, de club waarin eens Gerard Croiset een leidende rol speelde.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secrëtaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zelst; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Buiter, **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** te Zwolle; P. L. Stal, **Arts** te Hilversum; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: Dr. S. Lelie, **Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerenden f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

BLZ. 46

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerenden f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum